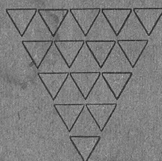
VEREENIGING

DER

Vrienden van het H. Hert

TE AARSCHOT

AARSCHOT
STOOMDRUKKERIJ FR. TUERLINCKX-BOEYÉ
2, GROOTE MERKT, 2
1913

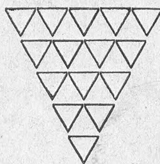
VEREENIGING

DER

Vrienden van het H. Hert

TE AARSCHOT

AARSCHOT
Stoomdrukkerij Fr. TUERLINCKX-BOEYÉ
2, GROOTE MERKT, 2
1913

Inleiding

Tusschen de volkswerken van allerlei aard, die in de laatste jaren der 19de eeuw op Belgischen bodem opbloeiden, is er een hetwelk met reden het volkswerk bij uitnemendheid mag genoemd worden. Het is het werk der *Gesloten Retraiten.* (1)

In 't jaar 1890 werden door de zorgen der Eerw. Paters Jesuiten de eerste proefnemingen genomen in de steden Bergen en Charleroi.

Het eerste Retraitenhuis werd gesticht in 1891, te Fayt-lez-Manage. Spoedig volgden in 1894 het huis van Gent en in 1899 het Retraitenhuis van Lier, beiden gesticht door den Z. E. P. Van de Put S. J.

Te Aarschot

Uit Aarschot werden eenige mannen naar Lier gezonden, in 1900. De Z. E. H. Deken J. Meeus gelastte een zijner onderpastoors, den E. H. L. Coveliers, met het nieuwe werk.

De jonge studenten in verlof verschaften de eerste middelen. Zij belegden een prachtig weldadigheidsfeest ten voordeele van de volksretraite in Aarschot. Met de verzamelde gelden zijnde 394,36 fr. werd, in 1901, de eerste groep mannen, ruim dertig, naar het Retraitenhuis van Lier gezonden. Zij waren de voorboden van al degenen die sinds dien tijd regelmatig, jaar op jaar, de geestelijke afzondering gingen bijwonen.

Een nieuw werk vraagt nieuwen arbeid, dit mochten wij in Aarschot ook ondervinden. In 't algemeen schrikt het volk af voor eene nieuwigheid en ook hier kostte het in de eerste jaren nog al moeite om de mannen tot eene retraite over te halen, edoch Gods zegen ontbrak niet en 't schoone werk groeide weelderig op.

Stichting

Op 26 Juni 1904 werden de Oud-Retraitanten in bond vereenigd en is de *Vereeniging der Vrienden van het H. Hert* te Aarschot gesticht.

(1) J. Dille « Een werk bij uitnemendheid », in 1901, Lier.

Eene plechtige vergadering werd daartoe belegd in het lokaal van den « Vlaamschen Broederbond ». De ieverige Pater Van Gorp S. J. zou het woord voeren. Al onze mannen waren opgekomen, de geestelijken der parochie en de hooge burgerij der stad waren tegenwoordig.

Het vurig woord van den Eerw. Pater ontvlamde den iever onzer mannen, die allen van de *Vereeniging* wilden deelmaken. De Z. E. H. Deken betrad insgelijks het verhoog en sprak met zoo veel nadruk dat van stonde af de nieuwe stichting op een flink getal eereleden, die het werk met eene geldelijke bijdrage zouden steunen, rekenen mocht.

Standregelen

Hier volgen nu eenige uittreksels uit de *Standregelen* die de E. H. Bestuurder voor de *Vereeniging* opstelde.

Stichting. — Art. I. Onder de bescherming van het H. Hert van Jesus wordt te Aarschot, in den schoot van den « Vlaamschen Broederbond », de vereeniging der *Vrienden van het Heilig Hert* gesticht (26 Juni 1904).

Doel. — Art. II. De vereeniging beoogt de geestelijke volmaking harer leden. Te dien einde zal zij trachten dat jaarlijks een deel harer leden, eene geestelijke afzondering of « retraite » kunnen bijwonen, belegt vergaderingen, algemeene communiën, enz.

Leden. — Art. III. Kunnen er deel van maken :

1° Zij die eene geestelijke afzondering hebben bijgewoond ;

2° Alle andere personen, die zich aan de hierna volgende verplichtingen willen onderwerpen ;

3° Eere- en beschermende leden zonder onderscheid.

Plichten. — De leden, gelijk het Jesus' vrienden betaamt, zullen het kwaad beletten, waar zij kunnen, en het herstellen met inwendig te zeggen : *Geloofd zij Jesus-Christus.*

De werkende leden worden in het Apostelschap des Gebeds opgeschreven. Zij zullen bijgevolg : 1° dagelijks in hun morgengebed hunnen dag, hun werk en hunne beproevingen, aan God opdragen in overeenstemming met het inzicht van Jesus H. Hert, zeggende : *O goddelijk Hert van Jesus, door het onbevlekt Hert van Maria offer ik U op al mijne gedachten, werken en lijden van dezen dag* (1ste graad) ; 2° Zooveel mogelijk dagelijks door het bidden van een tientje van een rozenhoedje, hulde aan Maria bewijzen (2de graad) ;

3° Alle maanden, op eenen bepaalden dag, zooveel mogelijk te zamen, tot de *H. Communie* naderen (3de graad). Dag en uur worden schriftelijk medegedeeld.

Vergaderingen. — Art. V. Om de goede gesteltenissen, vrucht eener geestelijke afzondering te bewaren, zullen de leden (na voorafgaandelijke bepaling van dag en uur, volgens het jaargetijde) eenige malen in 't jaar, ten lokale van den « Vlaamschen Broederbond », schriftelijk bijeengeroepen worden. Op die bijeenkomst zal er, benevens de geestelijke oefeningen, telkenmale eene toespraak gehouden worden.

Geestelijk voordeel. — Art. VI. Bij het afsterven van een lid, wordt er tot lafenis zijner ziel eene mis gelezen, in de parochiekerk. Al de leden worden er van verwittigd en dringend verzocht daarin tegenwoordig te zijn.

Uitbreiding. — Art. VII. Nieuwe inrichtingen, tot groei en bloei der Vereeniging, kunnen tusschen de leden gesticht worden.

Bestuur. — Art. IX. Een bestuur, bestaande uit eenen geestelijken bestierder en drij of meerdere leden, staat aan 't hoofd der Vereeniging. Het zal moedig ieveren om, in alle omstandigheden, de standregelen stipt te doen naleven.

Aarschot, 26 Juni 1904.

In eene volgende vergadering werden de standregelen, reeds goedgekeurd door den Z. E. H. Deken, aan de leden, door den geestelijken bestuurder voorgehouden en uitgelegd.

Bestuur

Een regelmatige *Bestuurraad* werd aangesteld waartoe behoorden : de Z. E. H. J. Meeus, eere-voorzitter, de E. H. L. Coveliers, proost der *Vereeniging*, en als raadsleden : Julius Dille, Frans Huysmans, Gustaaf Meulemans, Jozef Van Reusel, alsmede Emiel De Caerlé, die een weinig later tot het bestuur geroepen werd. Al deze leden blijven nog immer met jongen moed onze *Vereeniging* leiden en steunen.

Werkzaamheden

Van in den beginne werden de werkzaamheden, zooals zij door de standregelen voorgeschreven zijn, met iever en moed aangevat.

Alle maanden ontvangen de leden een maandbriefje van de *Vereeniging*, om ze tot de H. Communie, op den eersten Zondag

der maand, uit te noodigen. Daarbij wordt hun nog eene aangename en nuttige lezing bezorgd ; in 't eerste door het toezenden van het maandblad *De Waarheid*, vervangen later door *Licht en Liefde*, uitgegeven door het werk der *Geloofsverdediging* (te Lier en te Antwerpen) hetwelk het tijdschrift is van het Retraitenhuis van Lier.

Voor de Algemeene Communie der maand Juni, maand van het H. Hert, bestaat een bijzonder uitnoodigingsbriefje, hetwelk meteen eene vurige aanwakkering is voor eenieder, om de godsvrucht tot Jesus' H. Hert te bevorderen. Wij lezen daar onder andere :

« In de kennis, de liefde en den dienst van Jesus-Kristus, onzen » Heer, is der wereld heil gelegen. Maar om hem beter te leeren » kennen, den gezegenden Jesus, wat zou beter zijn dan in Zijn » H. Hert door te dringen ?

» De gelukzalige Margaretha-Maria zelve getuigt het in hare » brieven : Al degenen die er toe bijdragen het beminnelijk Hert » van Jesus te doen kennen, liefhebben en vereeren *verwerven » daardoor de eeuwige vriendschap en zegeningen van deze eenige » liefde onzer herten....* »

Sinds ettelijke jaren is het den eersten Zondag der maand van het H. Hert (Juni) gezamenlijke Algemeene Communie. Het voorbeeld is gegeven door onze Oud-Retraitanten en vele anderen, voornamelijk Xaverianen, sluiten zich bij hen aan, in zulke mate, dat het mag gezegd worden : de eerste Zondag van Juni is telken jare, in de parochie van Aarschot, eene plechtige *eerbetuiging* aan Jesus' H. Hert.

Jaarlijksche Retraite

Dank aan de bijblijvende edelmoedigheid onzer eereleden, die, onverminderd in getal, ons werk getrouw blijven, dank insgelijks aan de onbaatzuchtigheid van onze volksklas, die zich gaarne eenige kosten getroost, om de geestelijke afzondering, te Lier, te gaan bijwonen, is het ons tot hiertoe mogelijk geweest jaarlijks een 25tal mannen naar Lier te zenden. Daaruit volgt dat er in het tijdverloop van ruim 8 jaren meer dan **tweehonderd** werklieden, landbouwers en stielmannen, het tot dan toe ongekend geluk genoten eenige dagen in geestelijke afzondering te gaan overbrengen, van zich geheel en gansch met hunne ziel en zaligheid bezig te houden.

Vergaderingen

Geregeld vijf tot zes maal 's jaars, worden de leden bijeengeroepen in eene afzonderlijke vergadering. Geopend en gesloten met het gebed wordt er telkens een voordracht gehouden over 't een of 't ander nuttig onderwerp, naar keuze des sprekers. Als voordrachtgevers treden op de leden van het Bestuur en andere, geestelijken en wereldlijken, al naar gelang de omstandigheden.

Onmogelijk valt het ons in bijzonderheden te treden, slechts drij of vier dezer bijeenkomsten dienen omstandiger voorgesteld.

Ik ga de inrichtingsvergadering en de volgende voorbij maar blijf stil bij de bijeenkomst gehouden in Februari 1907 waarbij de heer J. V. R. ons de zinrijke beteekenis uitlegde van ons *Bondslied*, (woorden van E. P. Adriaensen, wijze: Wij willen God...)

Ik laat hier eenige strofen daaruit volgen :

Bondslied

Gij ziet voor U, God onzer vaadren
Een kloeke werkersschaar geknield.
Het vlaamsche bloed bruist door onze aadren,
Warm als 't geloof dat ons bezielt.

REFREIN

Wij roepen zonder beven
Den vijand in 't gelaat :
Wij willen God in gansch ons leven
En weg met hem die God versmaadt !

Wij willen God in onze woning
Van Hem komt zegen, brood en troost.
In 't huisgezin blijft Hij de koning
Voor Hem knielt man en vrouw en kroost.

Wij willen God in onze scholen
Met Jezus' beeld en Jezus' leer
Opdat ons kindren niet verdolen
Maar voorwaarts gaan in deugd en eer.

Wij willen God in alle standen
Zoowel bij meester als bij knecht
Want zonder God geen broederbanden
Want zonder God geen plicht noch recht.

Wij willen God in 's lands bestieren
In heel den gang der maatschappij
Het hellebroed kan razend tieren,
Wij willen kerk en priesters vrij.

Zoo stijgt, o Heer, uit onze rangen
Het dreunend Christen werkmanslied ;
Geheel ons hart galmt door dees zangen
De vijand koom ! wij deinzen niet !

In de maand April 1909 vierden wij onder ons, het vijfjarig bestaan van het werk. Dit was eene ware feestzitting, en om de tegenwoordigheid van den Z. E. H. Deken Kan. J. Meeus, en om het buitengewoon groot getal leden, die dien dag waren opgekomen. Zij kwamen hulde brengen en dank zeggen aan hunnen Proost, en de bestuurleden voor hunne werking, voor hunnen iever en hunne toewijding.

De heer V. R. maakte de geschiedenis van de *Vereeniging* en wees op de heilzame uitwerksels der Volksretraiten in de familiën en op gansch de maatschappij.

Op dit goede wees ook de Z. E. H. Deken, wanneer hij in eenige woorden den spreker, den bestierder, de medehelpers en leden uit ter herte bedankte, ook wees hij met voldoening op den weg door de *Vereeniging* afgelegd en op den heilzamen invloed dien het voorbeeld der Retraitanten in de parochie en voornamelijk tusschen het mansvolk uitoefent.

Eene andere belangrijke vergadering was het verbroederingsfeest onzer mannen met die uit Baal, gevierd hier ter stede op Zondag 11 Juli 1909. Talrijk waren allen opgekomen en gulhertig hebben wij onze vrienden ontvangen. De Z. E. P. Van den Bosch S. J., overste van 't Retraitenhuis van Lier, voerde het woord. Het was aan allen om ter aangenaamst dien man vol iever en toewijding nog eens te zien en uit zijnen mond het woord van aanwakkering tot volherding te mogen aanhooren.

Het feest heeft den besten indruk nagelaten en reikhalzend zagen die van Aarschot uit naar den dag waarop zij aan Baal een tegenbezoek zouden brengen, Dit gebeurde ter gelegenheid van de wijding der vlag van de *Vrienden van het H. Hert*, te Baal op 23 Juni 1912. Het bestuur volledig en een vijftigtal onzer leden waren op de feestviering tegenwoordig.

In de Bestuursvergadering van December 1910 werd er onder andere gehandeld: A. over het werk der soldatenretraiten. Vermits het beoogde doel met onze inzichten overeenstemt, g last onze *Vereeniging* zich met de voorbereidende werking, die telken jare, bij die gelegenheid voorkomt. De oud-retraitanten aanzien het als een plicht van naastenliefde, de jonge soldaten, voor hun vertrek naar 't leger, tot « man en kristen zijn » aan te moedigen bij middel eener Retraite, waartoe onze Vereeniging hen zal helpen.

B. Over een vaandel. Reeds vroeger was dit gedacht opgeworpen geweest en heden in de Bestuurvergadering werden de middelen beraamd om tot de uitvoering te komen tegen het jaar 1911 of 1912.

Die middelen zouden gevonden worden bij onze leden zelven eere- en werkende leden. De bestuurder vond het beste onthaal bij de eereleden den Z. E. Heer Deken, M. den Burgemeester en al de andere. In de verschillige wijken werd de inzameling gedaan door bestuur- en andere leden en overal met den besten uitslag.

Intusschen ging er nog veel tijd voorbij en meerdere vergaderingen werden nog gehouden; op eene dezer sprak de heer E. De C. en op eene andere de schrijver van ons werk M. Fr. H. Het onderwerp dat hij verkozen had kwam ter gepaste ure, want eene allerbelangrijkste kiezing was op handen, waarbij er over de gewichtige zaak van het volksonderwijs zou moeten beslist worden. De heer spreker handelde over de ongelukswet van 1879, die zooveel bloedige tranen deed weenen, bij onze katholieke bevolking.

Hij sprak met zooveel kennis en nadruk over dat droevig tijdperk, dat hij zijne toehoorders oprecht vervoerde. Later bij eene andere gelegenheid werd er besloten dat die geschiedkundige bladzijden tot voorbereiding van de kiezing, zouden gedrukt worden en verspreid tusschen onze bevolking.

Onze Vlag

Waar zoo lang over gesproken werd is er eindelijk gekomen. Het verslagboek onzer vergaderingen geeft ons al de inlichtingen die wij aangaande onze banier zouden kunnen eisschen. Onnoodig ze hier aan te halen. Alleen mag het gezegd zijn onze vlag is gemaakt naar eene teekening van onzen stadsgenoot Leo Van Crieckinge, door het huis Parentani van Brussel, en zij werd betaald met de bijdragen onzer leden en van vrienden van het werk.

Reeds in de eerste maanden van 't jaar 1912, was onze banier voltooid. Maar wanneer hare wijding vieren? De Zeer Eerw. Heer Deken had besloten ter gelegenheid der volkomen herstelling onzer schoone kerk, op eene feestelijke wijze het wonderbeeld van O. L. V. van Aarschot te vereeren en bij die gelegenheid onze vlaggewijding over te laten aan Zijne Eminentie den Kardinaal Mercier, onzen Aartsbisschop, die de feestelijkheden zou komen voorzitten.

Geerne schikte het bestuur zich naar den wenk van den Z. E. H. Deken, want het was eene hooge eer voor de « Vrienden van het H. Hert » van Aarschot hare banier door eenen prins der H. Kerk te zien gewijd worden.

Edoch, die feestelijkheden zouden noodzakelijker wijze tot in de laatste maand van 't jaar (1912) moeten verschoven worden. Zouden wij zoo lang wachten om onze vlag te huldigen? Neen, voorwaar; in een gezellig samenzijn zouden wij onder ons onze vlag vieren op 7 Juli 1912, want op 8 December toekomend zou er zeker de tijd toe ontbreken.

Zitting van 7 Juli 1912

Talrijker dan ooit waren onze leden en onze vrienden opgekomen. Ik geloof het ook wel, eenieder was benieuwd die vlag te zien, waarvan al zoo dikwijls was gesproken, en waartoe allen hunnen penning hadden bijgedragen.

Bij het inkomen der zaal trok zij aanstonds aller blikken, want zij stond wijdopengespreid opdat zij gemakkelijk in haar geheel en in elk harer deelen zou kunnen aanschouwd worden.

De heer Fr. H. brengt de rekening der vlag ten gehoore. Duidelijk blijkt het uit die opsomming van zoo talrijke bijdragen, hoezeer onze leden en eereleden er aan hielden, gelijk andere vereenigingen, met eigen banier op te komen.

De heer J. D. had op hem genomen de beteekenis onzer vlag uit te leggen. Liever dan die kruimrijke redevoering te ontleden, zal het eenvoudiger en tevens veel beter zijn er hier en daar eenige zinnetjes uit te knippen en ze als ongedeesemd brood op te dienen.

I. — WAT IS EENE VLAG?

Eene vlag is een eenvoudig stuk doek, dat door zijn eigen niets zegt; maar geeft aan dat doek vorm en kleur, schrijft er eene

kenspreuk op neer, verrijkt het met zinnebeelden, dan krijgt dat doek eene beteekenis, die tot geest en hert spreekt en bekwaam wordt gevoelens op te wekken van genegenheid, van liefde, van trouw en gehechtheid tot der dood.

Ziet de vlag bij het leger ; ziet ze op het oorlogsveld. Zij moedigt aan, zij ontsteekt den heldenmoed. Zoolang de vlagge wappert, blijft de krijgsman strijden. Hij zal niet wijken. Wee den onbezonne die er de hand durft naar reiken ! Voor de vlag heeft de soldaat bloed en leven veil. Onze vaderlandsche geschiedenis stelt ons zulke feiten talrijk voor. Wij, kristene Vlamingen, met fierheid gedenken wij de Vlaamsche leeuwenvlag op Groenigerveld, den moed van den Gentschen vaandrig, van den heldhaftigen Sneyssens. En onze jongens van den Boerenkrijg ? Zij werden aangevoerd door eene geheel eenvoudige vlag, een wit stuk doek doorsneden met een eenvoudig rood kruis. Het kruis ! symbool van hun geloof ! Zij streden voor God en Vaderland, voor Altaar en Heerd, zij streden gelijk helden en stierven als martelaars.

II. — ONZE VLAG

Zien wij onze vlag, beschouwen wij ze met aandacht. Wat gij er op ziet is beteekenisvol, kenschetsend, welsprekend.

Wij Oud-Retraitanten van Aarschot, wij noemen ons : *De Vrienden van het H. Hert van Jesus.* Was het niet meer dan redelijk dat de beeltenis van dit H. Hert de eereplaats op onze vlag innam ? Het staat daar omgloord met goddelijken glans ; de gouden stralen verbeelden zijne alomvattende liefde, zij zijn zoovele schichten op onze herten gericht om ze in wederliefde te ontvlammen.

Ziet ! de gansche houding van het beeld. De linkerhand wijst op zijn Hert gloeiend van liefde, de rechter reikt Jesus ons om ons tot Hem te trekken ; zijn mond tot een glimlach geplooid schijnt ons toe te roepen : Komt tot mij, gij vooral mijne vrienden, komt mij uwen nood klagen, komt mij zeggen wat u kwelt.... Komt mij alles vragen wat gij verlangt voor u eigen uw huisgezin, voor uwe vrienden, voor uwen bond, voor uwe stad, voor kerk en vaderland.

Langs onder in het hoofdvak der vlag hebben wij de trouwe afbeelding van onze schoone parochiekerk. Benevens die gewettigde trots en fierheid, wekt dit afbeeldsel in ons nog andere gevoelens op ; gevoelens van liefde en genegenheid.

Immers, 't is daar onze parochiekerk, en wij denken meteen aan de menigvuldige banden, die u kristen met zijne moederkerk

vereenigt, terwijl wij eveneens moeten indachtig blijven de plichten die elk van ons tegen over haar te onderhouden heeft. Wij moeten toonen hoe wij onze parochiekerk eeren en achten, door onze menigvuldige bezoeken, door het regelmatig bijwonen van mis en lof, door het meerder ontvangen van de H. Sakramenten.

Wij moeten onze hoogachting en waardeering toonen met onze kinderen, onze onderhoorigen, onze vrienden daartoe op te leiden.

Vrienden ik druk het u op 't herte. In dat alles te doen, te onderhouden en er toe bij te dragen ligt eene dure plicht voor allen en voor ieder ; onze geestelijke overheid, de Z. E. H. Deken, onze E. H. Bestuurder mogen dit van u verlangen, moeten daar kunnen op rekenen.

Merken wij bij dit overzicht ook nog aan, de wapenschilden, die in ieder der hoeken onzer vlag prijken.

In den linkerhoek boven aan het *pauselijk wapenschild.* Het herinnert ons aan den grooten Paus Pius X, die in zijn schild de kenspreuk voert : Alles in Kristus herstellen. Vrienden daarom is hij de Paus der menigvuldige Communien, der Communien onzer kinderen, daarom looft, prijst hij de godsvrucht van 't H. Hert, Wij vrienden van Jesus' H. Hert, wij zullen het onze bijbrengen om Kristus en zijne kerk te doen kennen en beminnen. Daarom zullen wij stipt getrouw zijn aan onze maandelijksche Communie, en bidden dag voor dag voor hen die 't minnelijk Hert van Jesus niet kennen of die aan Kristus en aan zijn kerk vijandig of onverschillig zijn.

Daarneven in den rechterhoek staat het wapen van Kardinaal Mercier. In hem begroeten wij niet enkel den prins der kerk, den diepen wijsgeer, maar eveneens den bevorderaar der devotie van Jesus' H. Hert en den bewonderaar der Oud-Retraitantenbonden. Daarom op onze vlag dit wapenschild aanschouwende, zullen wij het hert ten hooge verheffen en bidden voor 't behoud van den hooggeroemden Primaat van België.

De twee andere wapenschilden aan den onderkant zijn het wapen van Aarschot en het schild van ons Vlaanderland.

Aarschot zij is onze duurbare moederstad, katholiek en vlaamsch en vlaamsch en katholiek. Vrienden blijven wij het hierbij gedenken : Aan ons den plicht door ons voorbeeld, onze moederstad te bewaren wat zij immer was ; houden wij de vlaamsche vlag

hoog in Aarschot en tevens bidden wij den goeden God, smeeken wij het H. Hert van Jesus ons geliefd Aarschot te behoeden voor ongeloof en bederf der zeden.

Het andere wapen is het schild van Vlaanderen, de *klimmende zwarte leeuw op gulden veld* met *'t Kristikruis in top*.

De leeuw is 't zinnebeeld van moed en kracht. Hij herinnert ons aan de roemrijke middeleeuwen, toen Vlaanderen aan de spits stond der beschaving, toen onze vrije gemeenten, toen onze steden Brugge, Gent, Yperen en andere met elke andere groote stad mochten wedijveren, door rijkdom en vrijheidszin.

Het *gulden veld* is de grond van 't vaderland, bevrucht met het zweet van ons volk, gedrenkt met het bloed onzer vaderen.

En *'t kruis in top*, dit zegt ons dat onze vaderen kristenen waren, vrome kristenen onder de schaduwe van het kruis. Vrienden, duidelijk zijn hier onze plichten voorgesteld. Wij moeten katholieke vlamingen zijn gelijk onze vaderen 't waren in 1302, gelijk onze jongens zich openbaarden in 1798, even vurig, even vrijheidslievend, even godsdienstig. « Alles voor Vlaanderen en Vlaanderen voor Kristus », weze daarom onze leuze, de leuze van burger, boer en werkman, van allen en van ieder, hier in ons zoo duurbaar Aarschot.

Vrienden, ziedaar wat onze vlag beteekent, wat zij ons zeggen moet, wanneer wij, Vrienden van het H. Hert, in dichte drommen en, met opgeheven hoofd onder hare plooien voortstappen op de wegen waar zij ons zal geleiden.

Vrienden, mijne taak zou ten einde zijn, ware het niet dat ik, in uw aller naam, nog den vriend Leo V. C. moest bedanken, die offerveerdig en belangloos deze vlag samenstelde en zoo kunstrijk de gedachten van uw Bestuur vertolkte, als hij onze vlag geteekend heeft. Eere en dank aan dien trouwen vriend onzer Vereeniging.

Meteen voeg ik er ook nog een woord van hertelijken dank bij voor al onze medeleden. Zij wilden eene vlag hebben, maar zij hebben er zelven persoonlijk in de maat hunner middelen toe bijgedragen. Deze gelden gevoegd bij die onzer altijd even edelmoedige beschermers en eereleden, zijn de middelen geweest waardoor onze Vereeniging in 't bezit kwam van eene vlag, waarop wij fier gaan en fier blijven zullen. Blijgemoed en opgeruimd passen wij hier toe, de woorden bij gelegenheid gedicht door J. P., een onzer beste medeleden :

Gegroet, o kristene Vlaamsche vlag, gegroet !
U eeren wij ten allen stond...
Uw plooien zijn ons duur,
Uw schaduw is ons zoet...
O vlag van onzen Bond,
O kristene Vlaamsche vlag,
Gegroet !

M. V. R. dankt ook, in naam der leden, de edelmoedige weldoeners der stad, die aan » De Vrienden van het H. Hert » die prachtige vlag hebben geschonken.

Hij spreekt den lof uit van den Z. E. Heer Proost en van zijn achtjarig bestier, gedurende hetwelk wij sterk en machtig zijn geworden in getal, en nog sterker en machtiger in wilskracht en in kristene overtuiging.

Uw E. Bestierder, zegt hij tot de leden, heeft u weerdig geoordeeld eene vlag te bezitten : weet het wel ! eene vlag is een erkennings- een onderscheidingsteeken ! Uw bestuur heeft vertrouwen in u : gij zult dit vertrouwen steeds weerdig blijven.

En naast den E. H. Proost, gaat spreker voort, juichen wij ook M. J. Dille toe, den trouwen en standvastigen medewerker, den eersten luitenant van ons leger. M. Dille is de eerste geweest ons van eene vlag te spreken, en jaren lang heeft hij gepraamd en aangehouden. En de aanhouder wint. Onze vlag is zijn overwinningsteeken ! Hulde en dank aan u M. J. Dille !

Vlagwijding

Onze vlag hadden wij gehuldigd aleer zij kerkelijk gewijd was. Dit moest plaats hebben bij gelegenheid der feesten ter eere van O. L. V. van Aarschot. Op 8 December 1912 kwam Zijne Eminentie de Kardinaal Mercier, Aartsbisschop van Mechelen, die feesten met zijne tegenwoordigheid opluisteren. 's Namiddags, te 2 uren, wilde hij zelf onze vlag wijden en onmiddellijk daarna was het de plechtige ommegang O. L. V. ter eere.

Overbodig eene beschrijving te wagen van de indrukwekkende godsdienstige betooging welke wij dien dag te aanschouwen kregen. O, wat waren wij fier, voorafgegaan door de vriendenbonden van Baal, Langdorp, Wolfsdonck, Ramsel, enz., voor de eerste maal met onze vlag, omringd van al de leden, aan het huldebetoog van

O. L. V. van Aarschot deel te nemen. Met wapperende vlaggen en onder 't zingen van Marialiederen, afgewisseld door een dreunend Bondslied der Vrienden van het H. Hert, trokken duizenden Mariavereerders langs Aarschots straten naar 't eeuwenoude en prachtig herstelde heiligdom.

Daar beklom Zijne Eminentie den predikstoel om in eene zielroerende rede, die aller gemoed doordrong, de gevoelens van vreugde en dank van zijn hert, voor al het volk uitspreken. Een machtig Te Deum sloot die plechtigheid.

Hadden wij O. L. V. ter eere feest gevierd, ook onder ons, met de vrienden van het omliggende, hielden wij daarna vergadering in ons lokaal. Daar sprak de heer V. R. en vóór vele honderde toehoorders schetste hij de geschiedenis onzer vereeniging, zijn statig woord mocht wonderwel de feestelijke stemming bij alle toehoorders bewaren.

Na hem sprak de heer René de Bruyne van Gent, die zoo bereidwillig onzen oproep beantwoord had.

Een prachtredenaar voor het volk is R. de Br. Met kracht van redenen heeft hij ons allen overtuigd van het nut en de noodzakelijkheid der vereeniging op alle gebied, voor het stoffelijke en voor het geestelijke, voor den strijd des levens en den strijd der deugd, voor kerk en vaderland.

Maar de tijd vervloog al te snel en reeds sloeg het uur van vertrek voor vele onzer vrienden. De E. H. Proost in een kort besluit, dankte allen en sprekers en vriendenmaatschappijen, en jubelend en dankend werd de afscheidsgroet herhaald : Tot weerziens bij eene naaste gelegenheid !

BESLUIT

Dit kort begrip van de wording en de werking der Aarschotsche Vereeniging der Vrienden van het H. Hert, bieden wij onze leden aan opdat het moge wezen een aandenken van hunne geestelijke afzondering in 't Retraitenhuis van Lier ; opdat het moge zijn en blijven voor allen eene onophoudende aanwakkering tot iever en getrouwheid aan de heilige voornemens van plicht en deugd aldaar ontloken onder de ieverige werking der E. Paters Jesuieten, de oprechte weldoeners van de arbeidende klasse.

Aarschot, 1913.

HET BESTUUR.